

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
7:10	5:29	אלעד
7:10	5:21	בית שמש
7:11	5:38	בני ברק
7:07	5:28	טבריה
7:07	5:16	יבנאל
7:09	5:23	ירושלים
7:10	5:29	מודיעין עילית
7:07	5:26	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 16, גליון 5 (770)

פרשת לך, י"ג חשוון, שנת תשפ"ז לפ"ק

שיעורים בסדרן: נ"ך: מלכים-ב ו' | בבלי: בכורות ל"ו | ירושלמי: סנהדרין ה' | תוספתא: מנחות ט' | רמב"ם: איסורי ביאה ה'

מוהרא"ש מספר

זה מעשה שלי

רבינו ז"ל ספר לנו את הספור של החכם והתם (סיפורי מעשיות, מעשה ט), שלתם היו חיים טובים והוא תמיד היה בשמחה, הוא היה סנדלר, הוא היה עובד מאד קשה ליצר נעלים, וכשהוא כבר סיים לעשות את הנעל היו לזה שלושה קצוות, אבל הוא היה תופס את הנעל והחיה את עצמו עם זה, הוא היה אומר: "כמה יפה ונפלא המנעל הזה"; "כמה מתוק המנעל הזה"; "כמה מנעל של דבש וסכר המנעל הזה"; לאשתו פן היו חכמות וכו', והיא התפלגה מאד, היא שאלה אותו: "אם פן

<<<<

מילה של התחזקות

אולי תנסה עוד פעם שהבת של אשתך תדבר עם אביה; זה כל כך באוב לראות ילדים מביתם פרוצים שלא מדברים עם שני ההורים, צריכים לעשות הכל כדי שהילדים ידברו עם ההורים, ואוי ואבוי אם עושים פעולות, לא מרשים לילדים לדבר עם האבא והאמא; בסוף הכל מתהפך והילדים נוקמים.

יש לי עכשו ספור עם תלמידה אצלנו ב"בית פיגא", שהאמא לא נתנה לבת לדבר ולפגש את האבא, והבת לא כבר יכלה לסבול יותר והיא ברחה מהאמא, בקיצור ספור שלם, עכשו האמא בוכה; מה יש לבכות פה? היא גרמה להכל; פי אי אפשר ואסור למנוע מילד לדבר עם האבא והאמא.

(עצתו אמונה נח תשפ"ז)

ווארט על הפרשה

לך לך – לטובתך; מפרש מוהרא"ש, שכאן מרמזת העצה של רבינו ז"ל (לקוטי מוהר"ן השמטה, חלק ב), של **"אחד היה אברהם"** (יחזקאל לג, כד), לא להסתכל על אחרים, אלא להסתכל על עצמנו, **"לך לך"**.
כי כל אדם הוא עולם בפני עצמו; כך מוהר"ן ת"ה אומר: **"עולם עם עולמות"**, כל אדם הוא עולם בפני עצמו, והדבר הכי גבוה הוא – לעבוד את השם כמו שמאיר לאדם; לאחד מאיר יותר לאט, ולשני מאיר להתפלל יותר בזריזות, גם כשזה מגיע ללמוד; לאחד מאיר ללמוד יותר מהר; לשני מאיר ללמוד יותר לאט, וכך גם כשזה מגיע להתבודדות; לאחד מאיר ללכת לשדה להתבודד, ולשני מאיר להתבודד בחדר סגור, ולאחד מאיר ללכת ברחוב וכך לדבר אל השם יתברך; לכל אחד יש את הדרך איך שמאירה לו עבודת השם שלו, וכך גם כשזה מגיע ללמוד את ספרי רבינו; לאחד מאיר יותר ללמוד 'ליקוטי מוהר"ן', ולשני מאיר יותר 'השיחות', וכן הלאה; צריכים תמיד לדעת ולזכר להסתכל על עצמנו ולא להסתכל על השני, לא להשבר שלא יכולים לעשות כמו השני, כי בכלל לא מעניין לעשות את הנקודה של השני, כפי שהצדיק הקדוש רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו היה אומר: **"כשאני אניע לבית דין של מעלה לא ישאלו ויכחו אותי למה לא עבדתי את השם כמו אחי הצדיק הרבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו, ויכחו אותי על זה שלא עבדתי את השם כל כך חזק כמו שאני זושא הייתי יכול לעבוד את השם"**; ואת זה מלמד אותנו רבינו: **"אחד היה אברהם"**, אברהם אבינו עבד את השם עם הענין של 'אחד', שהוא לבד בכל העולם, והוא לא מחפש לחקות אף אחד, אלא לעבוד את השם בדרך שמאירה לו וכמו שהולך לו.

גם במשפחה; מה אתה צריך להתחרות עם ילדי אחיך, עם ילדי גיסך? החיים הם לא תחרות למי יש ילדים יותר טובים ומי מצליח יותר, ורק אם כל המשפחה מתנגעת ומתקשה – רק אז הצלחתי בזה שהגעתי לברסלב, ואם לכולם הולך טוב וכו' – אני מתבלבל וכו'; אל תסתכל על אף אחד, תסתכל רק על עצמך; תודה ויהלל להשם יתברך שאתה יודע מרבינו ז"ל ואל תסתכל על אף אחד, תעבד את השם כמו אברהם אבינו שלא הסתכל על אף אחד, ואז אתה תצליח. כפי שמוהרא"ש אמר תמיד, שהוא מודה להשם יתברך שכשהוא מצא את רבינו הוא לא הפיר אף אחד, הוא הפיר רק את הספרים, שאף אחד לא יעשה לו חלישות הדעת; גם אתה, אם אתה לא תסתכל על אף אחד – אתה תצליח מאד.

(עצתו אמונה נח תשפ"ז)

אַל תִּהְפֹּךְ אוֹתוֹ לְמַחֲצָף

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת נח, ה'
מִרְחֲשׁוֹן, שְׁנַת ה'תשפ"ז

... גִּירו יֵאִיר

קִבְלָתִי מִכְתָּב מֵאִשְׁתִּי, הִיא כּוֹתֶבֶת
שְׂאִין לָהּ יוֹתֵר אֶת הַכּוֹחוֹת לְהַעֲרִיר אֶת
בְּנוֹכֶם הַבָּחוּר, לּוֹקֵחַ לָהּ בְּכָל יוֹם
שְׁעֵתִים לְהַעֲרִיר אוֹתוֹ, הִיא כּוֹתֶבֶת
שֶׁהִיא מִתְמוֹטֶטֶת.

מֵאֵד אֲבִיקָשׁ מִמֶּךָ, תִּחְזַק אֶת אִשְׁתִּי
שֶׁתִּסְתַּכֵּל עָלָיו בְּמִבְט טוֹב, וְשֶׁתִּדְעַ
שֶׁכֵּךְ זֶה בָּרֵב הַבְּתִים, לּוֹקֵחַ שְׁעוֹת
לְהַעֲרִיר אֶת הַבָּחוּרִים; וְלֹא הוֹפְכִים
לְהִיּוֹת יֶלֶד לֹא טוֹב, וְלֹא נִהְיִים רְעִים
– כְּשֶׁלֹּא יוֹצֵאִים מִהֶמְטָה, וְכִמְהָ
שֶׁתִּסְתַּכְּלוּ עָלָיו בְּמִבְט יָפָה יוֹתֵר –
יִהְיֶה לוֹ מִצֵּב רוּחַ וְכֹחַ לְקוֹם.

מֵאֵד אֲבִיקָשׁ מִמֶּךָ, אֵל תַּעֲשׂוּ חֲרָבָנוֹת,
אַל תִּסְתַּכְּסְכוּ אוֹתוֹ, חֲבֵל לֹאֲבֵד אוֹתוֹ,
תִּנְסוּ לְהַשְׁכִּיב אוֹתוֹ לִישׁוֹן וְתִנְסוּ
לְהַעֲרִיר אוֹתוֹ, וְאַם זֶה מִצְּלִיחַ – הִרִי זֶה
טוֹב, וְאַם לֹא – גַּם כֵּן טוֹב, וְחֹס
וְשָׁלוֹם לֹא לְהַסְתַּכֵּס אוֹתוֹ, שֶׁהוּא
יִתְחִיל לְדַבֵּר בְּחִצְפָה, חֹס וְשָׁלוֹם לְרִיב
בְּגִלֵּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

צְרִיכִים בְּחִכְמָה לְדַעַת כָּל יֶלֶד אִיךָ
אֲפָשֶׁר לִבְנוֹת אוֹתוֹ וּבְאִיזוֹ שָׁפָה לְדַבֵּר
אוֹתוֹ, וְחֹס וְשָׁלוֹם לְהַתְחַכֵּךְ וּבְמוֹ יְדִיכֶם
לְהַפֵּךְ אוֹתוֹ לְמַחֲצָף; כִּי בָרֵב הַמְקָרִים
שִׁילְדִים מִתְחִילִים לְדַבֵּר בְּחִצְפָה – זֶה
בְּגִלֵּל שֶׁהוֹפְכִים אוֹתָם בְּמוֹ יְדִיכֶם
לְמַחֲצָפִים.

אֲנִי צְרִיךְ לְקַצֵּר, שַׁבַּת שְׁלוֹם.

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה נח תשפ"ז)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּשׁוּבָה

נח. מִי שֶׁמִּסִּית אֶת חֲבֵרוֹ מִדְּרֹךְ
הַטּוֹב, שׁוֹרְפָה בָּא עָלָיו.

מִדּוּעַ סִנְדְּלָרִים אַחֲרִים לּוֹקְחִים שְׁלוֹשָׁה מִטְבְּעוֹת עֲבוּר זוּג נְעָלִים וְאוֹתָהּ
לוֹקֵחַ רק חֲצִי טָאָלֶר? עֲנָה לָהּ הַתֵּם: "מָה זֶה קֶשׁוּר אֵלַי, זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ
זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי, וְלָמָּה לָנוּ לְדַבֵּר בְּכָלִל מֵאֲנָשִׁים אַחֲרִים, הִבָּה נַחֲשֵׁב כְּמָה
אֲנִי מְרוֹיַח מִהֲנַעַל הַזֹּאת", הוּא הָיָה מַחֲשֵׁב כְּמָה הוּא שָׁלֵם עֲבוּר הַסְּחוּרָה
וְכִמְהָ נִכְנָס לוֹ רוּחַ, וְהוּא רָאָה שֶׁהוּא מְרוֹיַח עֶשֶׂר פְּרוּטוֹת; וְהוּא אָמַר
לְאִשְׁתּוֹ: "מָה אֲכַפֵּת לִי שֶׁהֲרוּחֹתִי מִשְׁהוּ מִיָּד לִיד?"

הַסְּפוּר הַזֶּה כָּל כֵּךְ חָשׁוּב, רַבְּנוּ מִלְּמַד אוֹתָנוּ שֶׁלֹּא נִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד,
שֶׁנִּסְתַּכֵּל עַל עֲצָמָנוּ, וְגַם כְּשֶׁזֶה מְגִיעַ לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם שֶׁלֹּא נִסְתַּכֵּל עַל אֵף
אֶחָד, אֲלֹא שֶׁנִּקְחָה אֶת הַנֶּעַל בְּיָד וְנִאָּהֵב אֶת זֶה וְנִשִּׁיר לְעֲצָמָנוּ: "כְּמָה יָפָה
וּמִתּוֹקָה מְדַבֵּשׁ עִבּוּדַת הַשֵּׁם שְׁלִי"; כִּי רַבְּנוּ, כְּשֶׁהוּא סִים לְסִפּוּר אֶת הַסְּפוּר
הוּא אָמַר: "אִם הַתְּפִילָה הִיא כְּמוֹ שְׁלוֹשָׁה קְצוּוֹת, הֵבֵן הֵיטֵב שֶׁאֲפָשֶׁר לְחִיּוֹת
אֶת הַחַיִּים עִם נֶעַל עִם שְׁלוֹשָׁה קְצוּוֹת, וְכָל כֵּךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָנוּ וְכָל כֵּךְ
לְשִׁמּוּחַ וְלִזְכוּת לְחַיִּים שְׁמַחִים, יוֹתֵר מִמִּי שֶׁנוֹפֵל לְחִכְמוֹת", רַבְּנוּ רָצָה
שֶׁנִּשְׁמַח בְּמָה שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים, עִם הַנִּקְדּוּת הַטּוֹבוֹת שֶׁלָּנוּ וְלֹא נִזְלֵל
בְּעֲצָמָנוּ כְּשֶׁנִּסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים.

אֲנִי תָּמִיד אוֹמֵר לְבָחוּרִים וְלֹאֲבָרְכִים כְּשִׁיּוּצָא לִי לְנִסֵּעַ אִתָּם, וְכְּשֶׁנוֹסְעִים
לִיד מִשְׁאִית גְּדוֹלָה, טְרַקְטוֹר וְכִדּוּמָה – הֵם נוֹסְעִים לֹאט וְהֵם נִמְנָעִים
מִלְּנִסֵּעַ, אֲנִי אוֹמֵר לָהֶם, זֶה מְגִיעַ בְּגִלֵּל שֶׁאַתֶּם מִסְתַּכְּלִים עַל אַחֲרִים, אִם
תִּסְתַּכְּלוּ רק בְּד' אֲמוֹת שְׁלָכֶם – לֹא תִבְהָלוּ, לֹא תִמְנְעוּ מִלְּהַמְשִׁיךְ לְנִסֵּעַ כְּמוֹ
עַד עַכְשָׁו, כִּי זֶה הַסִּבָּה שֶׁאֲנָשִׁים נִמְנָעִים מִלְּהַצְלִיחַ, כִּי מִסְתַּכְּלִים עַל
הַמִּשְׁאִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, הָאֲנָשִׁים הַגְּדוֹלִים וְכו', צְרִיכִים לְשִׁיר אֶת הַשִּׁיר שֶׁל
הַתֵּם: "זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי, וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ, וְהַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַשָּׁנִי לֹא מַעֲנִין אוֹתִי".

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה לֹךְ תשפ"ז)

שִׁיחוֹת וְרַעֲיוֹנוֹת

בְּעִיר אוֹמֵן הָיוּ קְצָבִים אֲנָשִׁים מְגַשְּׁמִים לְצִים וּבּוּרִים כְּדֶרֶךְ קֶצֶב וְכו', וּמִחֲמַת שֶׁכָּל
הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת הָיוּ בְּמִשְׁחָה הַיּוֹם סָגוּר וּמִסְגֵּר מִלְּכַד הַקְּלוּזִי שֶׁשָּׁם יָשְׁבוּ בַּחוּרִים וְאֲבָרְכִים
וְזִקְנִים וְעִסְקוּ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתוֹרָה וּבִתְפִּילָה וְהַתְּבוּדוֹת בְּהַתְּמָדָה נוֹרָאָה
וְנִפְלְאָה מְאֹד.

וְהָיָה שֶׁם חֹס בַּחֲרֹף כִּי חֲמָמוֹ אֶת הַמְּקוֹם, וְעַל כֵּן הָיָה דְּרָכָם שֶׁל הַקְּצָבִים לְהַתְּאַסֵּף
אַחֵר עִבּוּדָתָם בְּקְלוּזִי וְלִשְׁכֶּת עַל יָד הַתַּנּוּר וְהַתְּחַמָּמוֹ שֶׁם מְרַב הַקֶּר שֶׁהָיָה בַּחוּץ וְדִבְרוּ
כָּל מִיָּנִי דְּבוּרִים, דְּבָרִים בְּטָלִים וְלִיצְנוֹת וְגַם הַתְּלוּצָצוֹ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ.

וְרָצוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ לְגַרְשָׁם, אֵף הֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֲבָרְהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן ז"ל (מִחֲבֵר סִפּוּר
"בְּאוּר הַלִּיקוּטִים") לֹא הִנִּיחָם וְאָמַר אִם הֵם כְּבָר נִכְנָסִים אֲצִלָּנוּ בְּקְלוּזִי צְרִיכִים לְדַבֵּר

עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם וּמַעֲצוּתֵי הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל

אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

וְכֵן הָיָה שֶׁלְּכַסּוֹף חֲזָרוּ בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה וְנִעְשׂוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים.

(אֲמִרַי מוֹהֲרָא שׁ, חֶלֶק א', סִימָן עט)

לנשק את היד של חמי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מאז החתונה שלי אני מתפלל כליל שבת בבית הכנסת ביחד עם חמי, ואחרי התפילה אני נגש אליו ואני נושק לו את היד כשאני אומר לו שבת שלום.

תמיד הרגשתי לא בנח לעשות את זה, ועכשו אני חושב שאולי הוא בכלל לא צריך את זה, ואולי כן. השאלה שלי היא, אם הוא לא צריך את זה, שהפסיק, או אולי זה לא כבוד להפסיק, ועלי להמשיך, או שאולי גם הוא לא מרגיש בנח, ועדיף להפסיק? אשמח מאד לתשובה.

יישר כוח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת לך לך, ז' מרחשון, שנת ה'תשפ"ז

... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

טוב מאד אתה עושה שאתה מכבד את חמיך, אתה מברך אותו ב"שבת שלום" ואתה נותן לו נשיקה בידי כמו שעושים לאבא, כי נפסק (שלחן ערוך יורה דעה סימן רמ, סעיף כד): "חייב אדם בכבוד חמיו", צריכים לכבד את חמיו, כמו שמכבדים אבא; ותמשיך לעשות כן. אל תהיה עסוק בכל התכמות האלו האם הוא כן צריך את זה? 'הוא לא צריך את זה?' וכו', אתה תעשה מה שנכון, שלא יענין אותך שום דבר אחר, תמשיך לכבד אותו, כך זה יחזק את שלום הבית שלך, כי כשהאשה רואה שבעלה מתנהג אל הוריה בכבוד - זה גורם שהיא תתקרב יותר אל הבעל, וחס ושלום להפך, כשמזלזלים בהם ובהמות - זה כואב לאשה, והקשר בין הבעל והאשה נחלש.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה לך תשפ"ז)

תקציר: שיחות מרבנו ז"ל עם אנשי שלומינו כליל חג השבועות גם הפקרות אין צריכים, אף-על-פי שבאמת אצלי אינו נקרא הפקרות כלל. אדרבא להפך, בשרודף אחר עסקי עולם הזה ורחוק מעבודתו יתברך, זהו מפקר באמת. אך אף-על-פי-כן אפילו מה שנקרא אצל העולם הפקרות, דהינו שמפקיר כל עסקי עולם הזה מכל וכל ועוסק רק בעבודת השם יתברך, שזהו אצל העולם הפקרות, גם זה אין צריכים כלל, כי יכולים להיות איש כשר בלי הפקרות.

[והסביר ר' לוי יצחק ז"ל מה פונת רבנו ז"ל בלשון "הפקרות", הינו שמפקיר את אשתו ובניו ואינו רוצה לפרנסם, ולא אכפת לו שום דבר, רק מתנשב עצמו בבית המדרש ולא רוצה להפיר את אשתו ובניו - וזהו נקראת הפקרות, וזהו אין צריכים כלל, כי יכולים להיות איש כשר אפילו צדיק גדול בלא זה ודברי פי חכם חן.

ובאמת כשאדם זוכה לדבק עצמו בו יתברך בדבקות עצומה ויודע, שאין בלעדו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ואין שום מקרה כלל, כי מלא כל הארץ כבודו, והוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין לית אתר דפנוי מניה, והכל מדין שמים - אדם כזה יכול לעבד את השם יתברך מכל דבר, וכבר אינו מבלבל אותו שום דבר שבעולם, כי תמיד מדבר ומשיח עמו יתברך בין בביתו, בין בלכתו <<<<

חדשות <<<< המשך

הנקודה השלישית שעליה הישיבה בנויה, היא לשמוח עם מה שיש, להיות שמחים ומרוצים מכל מצווה ודבר טוב שזוכים לחטוף, לא להסתכל על השני שלפלוני יש יותר, שפלוני טוב יותר, אלא להסתכל על כל דבר שיש, יש כיפה עם פיאות וזקן, יש ציצית, שומרים שבת, אוכלים כשר, וכן הלאה לשמוח מאוד עם כל דבר טוב שיש, להתענג מזה מאוד, ולהיות מרוצה מעצמך. כך התחיל הזמן החדש בישיבה, וראש הישיבה שליט"א סיים שזה פחות או יותר מה שיש לישיבה למכור, ובמשך השנה ירחיבו ויבארו יותר את כל הנקודות, כדי שכל אחד יזכה לחיות עם זה, ויהיה לו את הגן עדן בעולם הזה ובעולם הבא. כדאי לשמוע את כל השיעור, שכולל עוד הרבה דברים יפים, ראה בסוף הגליון את המספרים איך להגיע לשיעור.

ביום שלישי בבוקר התקיימה גם ברית בישיבה, מו"ה אהרן שלמה שווארץ הי"ו עשה ברית בישיבה, בסעודת הברית נשא דרשה הסבא החשוב מו"ה יהונתן שווארץ הי"ו לבחורים, וגם היה אורח חשוב, המגיד מישרים הידוע מו"ה לייביש ליש שליט"א שנשא דברים נפלאים לבחורים, והביע את התפעלותו מהיראת שמים ודרך ארץ של התלמידים החשובים של הישיבה. אפשר לשמוע את הדרשה ב"קול ברסלב" בתוכנית השבועית "ברסלב'ע ברידער" השיחה של ליל שיש, לחץ 1 לאידיש ואחר כך 4 לשיחות ואז 5 לברסלב'ע ברידער, ו-195 לשמועם של פרשת נח. הזמן התחיל ברוך ה' ברגל ימין, גם בישיבה בוויילאמסבורג, גם בקרית ברסלב בליבערטי, וגם בארץ ישראל, ובעזרת ה' ימשיך הלאה בעוצמה, לעשות נחת רוח להשם יתברך.

פתיחת הזמן של זמן חורף בישיבה

ביום שלישי שעבר, פרשת נח, מסר ראש הישיבה שליט"א את דרשת פתיחת הזמן לבחורים בישיבה, ראש הישיבה שליט"א חיכה ליום הזה, כי אז גם הבחורים מקרית ברסלב הגיעו לעיר כדי להיות בישיבה, וכך היה אפשר למסור את הדרשה לכל הבחורים ביחד. בשיעור העמיד ראש הישיבה שליט"א את שלושת היסודות של הישיבה, ואמר לבחורים שאם הם ישמעו ויקיימו את הדברים האלה, יהיה להם חיים טובים ונעימים, גם בעולם הזה וגם בעולם הבא.

הדבר הראשון הישיבה בנויה על דרך שבה לכל בחור ובחור יש דרך ללמוד תורה. רבינו ז"ל נתן לנו סדר דרך הלימוד, דרך ללמוד על ידי אמירת המילים של התורה, אפילו אם לא מבינים מה שאומרים ולא זוכרים מה שלמדו. בדרך הזאת כל יהודי יכול ללמוד תורה בכל יום, אף אחד לא יכול להתחמק מזה.

היות שהרבה בחורים שאלו איזה שיעורים ללמוד, העמיד ראש הישיבה שליט"א את ארבעת השיעורים החשובים ביותר לכל בחור, ואם משהו רוצה להוסיף עוד שיעורים שיבוא לשאול באופן פרטי. השיעור הראשון חומש רש"י עם התרגום, לעשות סדר ללמוד בכל יום חלק מהפרשה, שנים מקרא ואחד תרגום. ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, וכך הלאה ועד סוף השבוע יסיימו את כל הפרשה, אפשר כבר ביום חמישי לסיים את כל הפרשה. אין מבחנים על זה, לא בוחנים אף אחד, אבל כל בחור יזכה ללמוד בכל יום קצת חומש, וזה לא צריך לקחת יותר משבע דקות ביום, ואפילו אם לא יודעים את הטעמים אפשר לומר את המילים. השיעור השני משניות, ראש הישיבה שליט"א ביקש שכל בחור יתאמץ ללמוד בכל יום ח"י פרקים משניות. למתחיל זה ייקח בערך שעה, אבל עם השנים כשמתרגלים זה ייקח לא יותר מחצי שעה עד ארבעים דקות. ראש הישיבה שליט"א דיבר הרבה על גדולת המשניות, ובתוך הדברים גם הכריז על כמה סיומים של בחורים שסיימו ששה סדרי משנה. אבל אם בחור מרגיש שהוא לא יכול ללמוד ח"י פרקים, שיאמר לפחות כמה שהוא יכול. השיעור השלישי תהלים, להשתדל לומר בכל יום את היום תהלים וכך לסיים את כל ספר תהלים בכל שבוע, זה צריך לקחת בין עשרים דקות לחצי שעה בערך, וגם בזה אם לא יכולים את כל היום, שיאמר לפחות כמה פרקים. השיעור הרביעי גמרא, להתחיל ממסכת ברכות ולהמשיך כסדרן עד שזוכים לסיים את הש"ס ולהתחיל שוב.

הנקודה השנייה שעליה בנויה הישיבה היא שכל אחד יקבע לעצמו זמן בכל יום לדבר אל השם יתברך בשפה שלו. זה דבר שלא מספיק לשמוע פעם אחת, אלא בכל יום צריך חיזוק חדש על זה. אף אחד לא מסתכל על השני, לכל אחד יש את המקום והדרך שלו איך הוא מדבר אל השם יתברך, אחד אוהב ללכת למקום שקט ונסתר, אחד אוהב ללכת לטייל, ולאחד יש דרכים ומקומות אחרים, אבל כל אחד צריך שיהיה לו זמן קבוע לדבר בכל יום אל השם יתברך, לספר לו הכל מה שמונח לו על הלב, כל מה שהוא צריך, וראש הישיבה שליט"א דיבר בדוגמאות מה ואיך לדבר אל השם יתברך,

<<<<

בדרך, בין בעסקו במשא ומתן וחוטף טוב הרבה בכל יום ובכל שעה תורה ותפלה ומצוות ומעשים טובים.

פי מי שאינו מטעה את עצמו כלל ויודע בידיעה ברורה, שסוף כל סוף יצטרך להפשיט את גופו וכו', אדם קנה תמיד מושב וכו' ואינו עושה שום דבר מפקר כלל אדרבא מוצא אותו יתברך בתוך כל דבר וחי חיים נעימים ומתוקים, אשרי לו!

ואמר רבנו ז"ל: "את זה תקבלו מאתי, שלא להניח עצמו להעולם להטעות, שלא יטעה אותו העולם, כי לא נמצא אחד, שיהיה לו קץ וסוף טוב מן העולם. וכל בני אדם שהיו, אפילו אותן, שתפסו בידם כל העולם הזה פלו, היה סופם רע מאד, וגם לדורי דורות קלקלו הרבה. ואפילו אמות העולם צריכים לידע מה. ומאחר שאין העולם הזה כלום, מה צריכים לעשות על זה? צריכים זכיה מן השמים לזכות לידע מה שצריכים לעשות. אף ישראל אין צריכים לזה, כי כבר הם יודעים מה לעשות עלי ידי התורה."

(המשנה יבא א"ה - נלקח מספר "פגלתי הצדיק")

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יוסף כ"ץ שליט"א ירושלים ע"ה
מלמד חשוב במוסדותינו הקדושים
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה שלמה מינצבערג הי"ו בית שמש
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה שמעון גאנצפריעד הי"ו לינדנען
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה זאב ראטה הי"ו קרית יואל
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה חיים שלום קרויס הי"ו ירושלים ע"ה
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה חיים פריש הי"ו ירושלים ע"ה
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה יצחק אהרן וויינבערג הי"ו קרית ברסלב
לשמחת החלאקה לבנו ראובן יואל נ"י למזל טוב

מו"ה מרדכי אהרן היילפרין הי"ו קרית ברסלב
לשמחת הבר מצוה לבנו למזל טוב
הבחור נתנאל היילפרין הי"ו

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים
---	19:30	20 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	רחוב נחמן מברסלב 15
---	---	30 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות	9:00 ברכות	30 דק' לאחר זמן הד"ג	בני ברק רח' ירושלים 2
---	אחרי מעריב	20 דק' לפני השקיעה מנחה מעריב ימי חול בזמן	9:00 ברכות	15 דק' לפני השקיעה	טבריה רחוב אהבת ציון 17
יום רביעי בשעה 21:30	20:30	10 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות	9:45 ברכות	10 דק' אחרי השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
הכניסה לביהמ"ד מוצד ימין בגינה	20:30	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3 רח' נהרדעא 24
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
חבורה מוצאי שבת בשעה 22:30	---	30 דק' לפני השקיעה מנחה מעריב ימי חול בזמן	9:30 ברכות	5 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)

נסנים

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד | 079.70.400.69

ארה"ב | 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה | 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגליון במייל | rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; נגינים; סיפורי תפילה; ועוד | 079.70.400.66

ארה"ב | 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה | 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיזוק יומי במייל | chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799